

РЕШЕНИЕ

№ 1937

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10110** по описа за **2012** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно процесуалния кодекс/АПК/.

С решение от 13.07.2012 г. по наказателно дело с административен характер № 3052/12 г., Софийски районен съд, НК, 96 състав, е потвърдил наказателно постановление № 116739/05.01.2012 г. на Началника на АНД-ОПП при СДВР, с което на жалбоподателя и касатор в настоящото производство е наложено административно наказание за нарушение на чл. 42а, ал. 2. т.1 от ЗДвП на основание чл. 179 ал. 2 във връзка с чл. 179 ал. 1 т.5 от ЗДвП, а именно - глоба в размер на 100 /сто/ лева и на основание Наредба № 13-1959 на МВР са отнети 9 контролни точки.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от С. Л. К.. в която се моли настоящия състав да отмени първоинстанционното решение като неправилно и незаконосъобразно и делото да бъде върнато за ново разглеждане от нов състав на Софийски районен съд.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призовани, не изпращат представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна и моли да се потвърди решението на СРС, като правилно и незаконосъобразно.

Административен съд С. - град, като прецени събраните по делото доказателства,

доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение, като е произвела със завеждането си целеният с нея деволутивен и суспензивен ефект.

С наказателно постановление № 116739/05.01.2012 г. на Началника на АНД-ОПП при СДВР, с което на С. Л. К. е наложено административно наказание на основание чл. 179, ал.2 във връзка с чл. 179, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, а именно - глоба в размер на 100 /сто/ лева, както и отнемането на контролни точки, след влизането в сила на наказателно постановление.

Същото е обжалвано в срок от С. Л. К., като по жалбата СРС, НО, 96 с-в, по дело № 3052/12 г. се е произнесъл с решение от 13.07.2012г., с което потвърждава наказателното постановление. При постановяването си районният съд е констатирал следното:

На 17.12.2011 г. актосъставителят В. К., в присъствието на свидетеля Г. Л., съставил АУАН на жалбоподателя, затова че на същата дата около 09:10 часа [населено място] по Околовръстен път с посока на движение от Л. шосе към [населено място] управлявал лек автомобил Фолксваген Транспортер с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Р. О. [населено място] и при маневра изпреварване не е осигурил достатъчно странично разстояние и реализирал ПТП с попътно движещия се автомобил Рено Т. с рег. № 31014 АГ. Жалбоподателят не е отразил възражения при връчването на АУАН.

Първоинстанционният съд е събрал релевантни доказателства по делото, разпитан е актосъставителя.

Жалбоподателят моли делото да се разгледа от нов състав на СРС, поради неспазване на производствените правила, довели до невъзможност да се ползва от правото си на защита.

При гореустановената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Първоинстанционният съд правилно е квалифицирал производството по чл. 59-63 от ЗАНН. Той е следвало да се произнесе относно законосъобразността на издаденото наказателно постановление, както от материална, така и от процесуална гледна точка.

Административен съд София - град, VI касационен състав, е съгласен с приетото за установено в мотивите на Софийски районен съд, НК, 96-ти състав, че актът и наказателното постановление са издадени от компетентни органи и в кръга на правомощията им. От друга страна, в съдебното производство фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК и чл. 14, ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН нямат обвързваща доказателствена сила. каквато имат за административно-наказващия орган в производството по налагане на административно наказание, по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП (съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното), поради което в тежест на този орган е да докаже извършването на нарушението, участието на извършителя и неговата вина (в този смисъл и Тълкувателно решение № 10/1973 год. на Пленума на ВС), и понеже актът и наказателното постановление не се ползват с доказателствена стойност в съдебното производство, т.е. нямат презумптивна доказателствена сила, обстоятелствата, изложени в тях, подлежат на проверка от съда. В тази връзка,

първоинстанционният съд не е положил достатъчно усилия за разкриване на обективната истина, като е разпитал единствено актосъставителя. В случая са били налице данни за свидетели на нарушението (посочени във въззивната жалба пред СРС), които съдът е следвало да призове и разпита. СРС неправилно е сметнал фактическата обстановка за изяснена като е изслушал показанията само на актосъставителя. В решението на СРС няма определение, с което да е допуснат, отказан или заличен посочения във въззивната жалба свидетел.

Административен съд София - град намира посочените в касационната жалба съдопроизводствени нарушения за съществени за установяване на обективната истина. Съгласно чл. 15 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН трябва да се предоставят всички процесуални средства, необходими за защита на правата на лицата, участващи в производството. Жалбоподателят е бил лишен от правото да се ползва от свидетелски показания и сам да свидетелства като страна по делото, с нередовното му призоваване в съда.

Настоящия състав намира оспореното решение на СРС за незаконосъобразно. Съдът не е изпълнил задължението си да установи с допустимите от закона доказателства дали са извършени нарушения и обстоятелствата, при които те са извършени. Неправилно първоинстанционният съд е определил, че изявленията на актосъставителя са достатъчни за изясняване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Те допринасят за установяването на обективната истина, но са крайно недостатъчни за съда да се произнесе по всички обстоятелства, свързани с правния спор.

Имайки предвид субсидиарното действие на НПК, СРС не е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който осигурява обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила като не е обсъдил доказателствените искания на страните, и в частност на жалбоподателя.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е неправилно, поради което следва да бъде отменено.

На основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК настоящата инстанция следва да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, който да се произнесе по доказателствените искания на страните и евентуално да събере необходимите доказателства.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК Административен съд С. - град - VI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 13.07.2012 г. по наказателно с административен характер дело № 3052/12 г., с което Софийски районен съд, НК, 96 състав е потвърдил наказателно постановление № 116739/05.01.2012г. на Началника АНД-ОПП при СДВР.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен Съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.